

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415207135
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415207135.2

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovanej: Ž. J., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, občianka SR, o zaplatenie 179,36 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. O d m i e t a odpor žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok č. k.: 8C 113/2015-41 z 22.3.2016.

II. P o t v r d z u j e výrok II. o trovách konania platobného rozkazu Okresného súdu Kežmarok č. k.: 8C 113/2015-41 z 22.3.2016.

III. Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobou podanou na Okresnom súde Kežmarok 1.10.2015 sa žalobca na žalovanej domáhal zaplatenia sumy 179,36 eur spolu s ročným úrokom z omeškania 5,5 % zo sumy 120,- eur od 15.5.2013 do zaplatenia, s ročným úrokom z omeškania 5,5 % zo sumy 46,27 eur od 26.5.2013 do zaplatenia a s ročným úrokom z omeškania 5,5 % zo sumy 13,09 eur od 26.06.2013 do zaplatenia, nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

22.3.2016 súd vydal platobný rozkaz č. k.: 8C 113/2015-41, ktorým v plnom rozsahu vyhovel podanej žalobe.

31.3.2016 bol súdu doručený odpor žalovanej proti uvedenému platobnému rozkazu, ktorý dôvodila tým, že je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a nie je schopná jednorázovo splatiť dlžnú sumu. Požiadala o možnosť splácania dlžnej sumy formou splátok vo výške 10,- eur mesačne.

Podľa § 174 ods. 3 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len "O.s.p.") súd uznesením odmieta odpor, ktorý bol podaný bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze.

Podľa § 174 ods. 1 O.s.p. platobný rozkaz proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že odpor podaný osobne 31.3.2016, teda podaný riadne a včas, odmieta ako odpor podaný bez odôvodnenia vo veci samej.

Súd má za to, že žalovaná bola v platobnom rozkaze č. k.: 8C 113/2015-41 z 22.3.2016 dostatočne poučená o tom, že odpor je potrebné odôvodniť takými skutočnosťami, ktoré obstoja proti žalobcovým tvrdeniam a predloženým dôkazom, pričom žalovaná mala v odpore uviesť, či uznáva aspoň časť uplatneného nároku, alebo ho považuje za neopodstatnený v celom rozsahu.

Pri rozhodovaní o podanom odpore súd vychádzal z dôvodov uvedených v odpore žalovanej, ktorá ako hlavný dôvod označila zlú finančnú situáciu. Uvedené tvrdenia žalovanej nemožno považovať za odôvodnenie odporu vo veci samej. V prejednávanvej veci súd aplikoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený Uznesením 3Obo 403/98, podľa ktorého, uvedenie dôvodu nesplnenia dlhu nemožno považovať za odôvodnenie vo veci samej. Napriek predchádzajúcemu poučeniu, žalovaná v odpore neuviedla žiadne tvrdenia sponchybujúce opodstatnenosť povinnosti uloženej v platobnom rozkaze. Požiadala o splácanie žalovanej istiny v mesačných splátkach, z čoho jasne vyplýva, že žalovaná nevznáša konkrétne právne alebo vecné námietky voči žalovanej istine, ale domáha sa úpravy splatnosti žalovanej istiny, než aká je uvedená v predmetnom platobnom rozkaze, teda do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu.

V tejto súvislosti súd aplikoval i právny názor Krajského súdu Prešov vyslovený v Uznesení 2Cob/41/2010, podľa ktorého, určenie lehoty na plnenie nie je rozhodnutím vo veci samej a domáhanie sa inej splatnosti, než je uvedená v platobnom rozkaze, ani takto odôvodnený odpor nemožno posúdiť ako odôvodnenie odporu vo veci samej. Súd podotýka, že rozhoduje len o dôvodnosti podanej žaloby a za daných okolností o nej rozhodol predmetným platobným rozkazom. Ak žalovaná vyjadrila ochotu zaplatiť žalovanú istinu podľa svojich možností, teda v určitých splátkach, svoju žiadosť o splátkový kalendár je povinná adresovať priamo žalobcovi.

Nakoľko súd mal za preukázané vecné opodstatnenie žaloby a zároveň neboli splnené predpoklady pre podanie odôvodneného odporu vo veci samej, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda odpor proti platobnému rozkazu ako odpor podaný bez odôvodnenia vo veci samej bol odmietnutý.

Podľa § 174 ods. 2 veta druhá O.s.p. opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením je Okresný súd Kežmarok odvolacím súdom a proti jeho rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie v prípade, ak rozhoduje o odvolaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

31.3.2016 podala žalovaná odvolanie proti výroku o náhrade trov konania, ktoré dôvodila tým, že je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a nie je schopná zaplatiť žalobcovi trovy konania. Požiadala o zrušenie povinnosti uhradiť trovy konania.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Má sa za to, že odvolanie proti výroku o náhrade trov konania má význam iba v prípade, ak sa namieta, že trovy konania sú určené (vypočítané) nesprávnym spôsobom. Odvolanie žalovanej tieto skutočnosti neobsahuje a žalovaná taktiež nenamieta ani ich opodstatnenie, čo do právneho základu. Súd prihliadol taktiež na skutočnosť, že žalovaná nepopiera výšku uplatneného nároku žalobcu, práve naopak požiadala o splácanie žalovanej istiny formou splátok, čím jasne deklaruje dôvodnosť podanej

žaloby, a teda i oprávnené požadovanie náhrady trov konania, ktoré boli účelne vynaložené žalobcom na uplatnenie svojho práva. Na základe vyššie uvedených skutočností, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami možno konštatovať, že odvolanie žalovanej proti výroku o náhrade trov konania je nedôvodné.

O trovách konania rozhodol súd v uvedenom platobnom rozkaze vo výrokovej časti II. podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní. Súd podotýka, že ku vzniku trov došlo v dôsledku zavinenia samotnej žalovanej, inak by žalobcovi neboli vznikli. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie svojho práva, ktoré predstavujú zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eur v súlade s položkou č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vtedy platnom znení (6% z ceny resp. z úhrady predmetu konania alebo z hodnoty predmetu sporu; najmenej 16,50 eura) a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 63,96 eur.

Priznané trovy právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 1 a § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pozostávajú z 2 úkonov á 18,26 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd), v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky režijný paušál 2 á 8,39 eur a v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhlášky 20 % DPH. Spolu teda súd priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 63,96 eur.

Možno konštatovať, že priznaná náhrada trov konania vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 63,96 eur bola v predmetnom platobnom rozkaze vo výroku II. vyčíslená správne, preto odvolací súd tento výrok potvrdil.

Súd mal za preukázané vecné opodstatnenie žaloby, priznané trovy boli účelne vynaložené žalobcom na uplatnenie žalovaného nároku a zároveň neboli splnené predpoklady pre podanie dôvodného odvolania proti výroku o náhrade trov konania, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti II. tohto uznesenia, teda potvrdil platobný rozkaz vo výroku II. o trovách konania ako vecne správny a zákonný.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd vo výroku III. tohto uznesenia, a to podľa citovaného ustanovenia v spojení s ustanovením § 224 ods. 3 O.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní. Keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, avšak žiadne trovy si neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku I. a II. tohto uznesenia možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Proti výroku III. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie (§ 202 ods. 3 písm. m/ O.s.p.).